

os forelagte og som ere ret talrige, ville komme til Behandling her i Salen først. Der er altfaa Udset til, at det vil vare nogen Tid, inden denne Forespørgsel kan blive fremmet, og altfaa ogsaa vare nogen Tid, inden det høje Ting kan faa Svar fra Ministeriet om, hvad Ministeriet vil og tilsigter ved Ordningen af alle disse Forhold. Finansudvalget kan blive nedsat, Spørgsmaalet kan komme til Drøftelse der, men vi kende intet til Ministeriets Stilling. Jeg synes, at hele denne Fremgangsmaade med Indbringelsen af Forespørgselen ikke tyder meget paa, at man vil være villig til at deltagte i Arbejdet, men meget snarere paa, at man tilsigter at lægge Sten i Vejen — Bestræbelser, som man ellers fra den Side, hvortil det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds og det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds høre, altid har været stærkt imod, i alt Fald i Ord. Sagen er den, at de ærede Medlemmer meget vel kunde vide, at saadanne Spørgsmaal, som det om vore Eksportforhold, absolut maatte komme frem ved Finanslovens første Behandling. Den Interesse, dette Spørgsmaal har vakt i Landet i den forløbne Tid, og den Interesse, vi Rigsdaagsmænd maa antages at have for dette Spørgsmaal, vil altid være stærkt nok til at gøre det brændende ved Finanslovens første Behandling, og der vil ogsaa være Anledning for Ministeriet til at give Svar derpaa. Naar ærede Medlemmer kunde forudsætte dette, og det havde de ikke været blinde for, synes et saadant Skridt som det, der her er foretaget, mig ikke noget Bevis for, at man er ivrig for at hjælpe til at faa Resultater og klare Stillingen ved Reformarbejdet. Sagen er den, at det vil være af meget betydelig Interesse for os ogsaa hurtigt som muligt at faa at vide, hvad Ministeriet tilsigter ved Ordningen af vore Jærnbaneforhold, om vi der kunne faa indført hurtigere Fragtforbindelser for vore Produkter, om vi maatte kunne faa gennemgaaende Tog, der føre Produkterne direkte til Udførselshavnene flere Gange om Ugen. Det vil endvidere være af stor Betydning for os, om vi saa snart som muligt kunde faa at vide, om Ministeriet i det hele taget vil træde hjælpende til for at faa Forholdene ordnede paa bedste Maade, og navnlig om Ministeriet tænker sig Forholdene ordnede paa den Maade, at Staten direkte overtager Farten mellem Esbjerg og England, eller saaledes, at Staten hjælper til at faa flere private Skibe og bedre udstyrede private Skibe satte i Gang. I den Retning staa vi ganske blanke, og vi maa jo staa blanke, indtil den Dag, da denne

Forespørgsel kan komme frem. Nu maa de ærede Forespørgere ikke sige til os, at saa kunde vi have nægtet Forespørgselsens Fremme, thi det vilde jo være et Skridt, man af Høflighed ikke paatager sig at gøre; vi tillade jo, at enhver Forespørgsel kommer frem her i Tinget, naar den da ikke ligefrem er af den Art, at Tinget ikke kunde fremme den uden at paatage sig et Ansvar, det ikke kunde bære. Det ærede Medlem for Randers Amts 4de Valgkreds havde taget Ordet, sagde han, for at fremføre en mere principiel Betragtning, som var i Strid med, hvad jeg havde udtalt den første Dag her i Tinget. Han sagde, at han stod paa et gammeldags Standpunkt med Hensyn til Tilskud til private Foreninger her i Landet, en gammeldags Mening, som han vilde hævde var i Strid med den Stilling, jeg indtog til dette Spørgsmaal. Der tror jeg det ærede Medlem befinder sig i en stor Misforstaaelse, ikke alene af min Stilling, men jeg tror endogsaa af sin egen, mærkeligt nok. Det ærede Medlem vilde hævde, at der skulde være ført en Strid mellem os, om vi skulde gaa ind paa yderligere at støtte private Foreninger her i Landet; han vilde endogsaa lade det staa Udseende af, at jeg skulde have talt for, at Statens Overskud ved Finanslovens Behandling nu ogsaa skulde anvendes paa denne Maade. Det er staa langt fra Tilfældet. . . . (Keergaard: Det har jeg aldrig sagt). Jeg skal straks komme til, hvad det ærede Medlem har sagt. Det, jeg talte om, var, at jeg ønskede Overskuddet anvendt til de Formaal, jeg her har nævnt, til Udvikling af vore Samsødselsmidler og af vor Eksport og forskellige Forhold ved vort Fiskerierhverv. Maa jeg her hold ved indstyre, at jeg ikke havde tænkt mig 20—30 Millioner Kr. anvendte til een Havn, men til flere Havne, og at jeg selvfølgelig ikke har noget imod at tage Spørgsmaalet om Havnene ved Anholt og Stagen eller flere Punkter op til Drøftelse. Jeg mente, at Overskuddet skulde anvendes til disse Formaal, og jeg nævnedes slet ikke private Foreninger, uden for saa vidt jeg nævnedes det danske Hedeselskab. Det var den eneste private Forening, jeg den Dag nævnedes, og til hvilken jeg ønskede at give Tilskud, og jeg antog ikke, at jeg dermed vilde komme i Strid med det ærede Medlem. Naar det ærede Medlem sagde, at han vilde fremkomme med en mere principiel Betragtning, som var ganske stik mod, hvad jeg havde sagt, og han saa samtidig abvarede mod at komme ind paa at støtte private Foreninger for meget, maatte man jo tro, at det ærede Medlem stadig har holdt paa det, at private Foreninger have været for meget støttede,